

Hubertusjagt hos Aalborg Rideselskab 6. november 2016

Året er 1662 i Paris. Kong Christian den 5. har netop deltaget i en af Ludvig den 14. berømte jagter, hvor man rider på vildt og ræve. Se, det er en sportsgren, der passer den livsglade, danske konge godt. I de følgende år dyrker Christian den 5. parforcejagt med stor lidenskab. Jagtridning bliver desværre også kongens skæbne. I oktober 1698 pådrager han sig livstruende skader efter mødet med et stykke vildt, ved afslutningen af en jagt. Skader han efterfølgende dør af.

Mange år senere bliver parforcejagt forbudt i Danmark. I stedet udføres vildtets rolle af to erfarne ryttere, hver med en rævehale fæstnet til højre skulder. Parforcejagt videreføres som en helt ublodig, men krævende jagtridning i form af hubertusjagt, som foregår om efteråret. Således også hos Aalborg Rideselskab i Poulstrup den 6. november 2016.

I vildtets rolle er Per, Rideselskabets formand og ARS' kasserer, Lene. Og i år er de 2 efterfulgt af erfarne jagtrytter og jagthornblæser Britt, som "annoncerer" de forskellige springserier, efterhånden som man kommer frem. Britt er en af 3 gæster, der er kommet til ARS' Hubertusjagt. 2 af gæsterne er kommet så langt fra som Videbæk, to en halv times kørsel fra Poulstrup.

Scenen er altså sat på en måde, som utvivlsomt vil behage Kong Christian den 5. Hvis altså ikke det var fordi, han var død - og hvis man ser bort fra vejret!

Vindstød af stormstyrke, 2 plusgrader, regn, slud og en "chill faktor", der siger minus 10. Det kan tage pippet fra selv den bedste. Britt helgarderer sig ved på forhånd at undskylde for evt. utilsigtede toner fra jagthornet.

Tilbage på sporet: De oprindeligt 17 tilmeldte er reduceret til 11 - og bliver ved ankomsten til Østergaarden enige om, at drage til Poulstrup området og lade jagten starte ved søen, så man slipper for den lange skridttur i strid vind.

Efter paraden, bliver selskabet dygtigt ledt igennem Poulstrup området i en forkortet rute af de 2 ræve. Og selskabet oplever det charmerende ved området. Når man ser bort fra vejret.

De tapre fodfolk, bliver dygtigt ledt rundt af Michael. Fordi ruten er kortere, kræver det lidt improvisation i beregningen af de mest optimale ruter, så man når at se rytterne ved springserierne, før de er væk igen. Det ser ud til at lykkes.

Efter godt en times ridt, vender de 7 springende og de 4 delvist springende retur til søen og bliver enige om at slutte jagten. Nok er nok. Vi har været her. Alle har redet godt og fornuftigt. Og lad os stoppe, mens legen er god.

Det betyder desværre også annullering af det traditionelle opløb. Både heste og ryttere er ganske enkelt for kolde og for våde til et afsluttende væddeløb i slud og vind af stormstyrke.

Vel tilbage på Østergaarden med heste der er passet, tager selskabet plads i den varme og festligt opdækkede gildesal og nyder frokosten: Smørrebrød, øl og vand. Man er enige om, at smørrebrød er et dejligt nyt tiltag.

Men hvor er nu ARS' formand? En ko i nabolaget er undsluppet, og Per har jo et blødt punkt for cowboyfaget. Så han tilbyder straks at hjælpe med indfangningen. Så må frokost være frokost :-)

Det lykkes at indfange bæstet. Og Per er tilbage ved selskabet, tids nok til at høre Brit spille forskellige jagttemaer. Efter at varmen har genindfundet sig, er der ingen "skæve" toner - og Britt fortæller, at der findes 80 forskellige stykker, skrevet for jagthorn. Hvem ville have troet det?

Imens har Lena serveret kaffe og hjemmebagte kage fra Anna som festlig afslutning på årets hubertusjagt. Og nu er det tid til uddele præmie til vores gæster. Præmien deles. Vejret gør, at alle tre har gjort sig fortjent. Efter kaffen bryder selskabet op og drager hver til sit.

Årets hubertusjagt går over i historien som den første i 10 år, hvor vejret spænder ben for traditionerne. Men netop derfor - måske - bliver den en, man husker i særdeleshed. Tak for en dejlig hubertusjagt anno 2016.

Referent Ole

